

הקדמת תקוני הזהר

(ד' א ע"א) רבי שמעון אזל ליה וערק למדברא דלוד ואתגנני בחד מערתא הוא ורבי אלעזר בריה, אתרחיש ניסא נפק להון חד חרוב וחד מעיינא דמ'א, אכלי מההוא חרוב ושטן מההוא מ'א, ונהו אלהו זכור לפוטב אתי להון בכל יומא תרי זמני ואוליף לון, ולא ידע איניש בהו וכו', בזהר חדש פרשת תבוא כתוב שם.

ודא אתקרי תקוני הזהר דאינון שבועין אנפין לאורייתא דפריש רבי שמעון פר יוחאי במלת בראשית מסתרי אורייתא.

קום רבי שמעון אפתח מילין קמי שכינתא, פתח ואמר והמשפלים יזהרו בזהר הרקיע וגומר (דניאל יב ג), והמשפלים אלין רבי שמעון וחבר'א, יזהרו פד אתפנשו למעבד האי חבורא, רשותא אתיהיב להון ולאליהו עמהון ולכל נשמתין דמתבתאן לנחתא ביניהו ולכל מלאכיא באתפס'א ובארה שכל.

ועלת על פלא יהיב רשו לכל שמחה קדישין ולכל הויין ולכל פנויין לגלאה לון רזין טמירין כל שם בדרגא דיליה, ורשותא יהיב לעשר ספרין לגלאה לון רזין טמירין דלא אתיהיב רשו לגלאה לון עד דייתי דרא דמלכא משיחא.

בזהר הרקיע דאיהו כליל כל גוון, זהר טמיר וגניז, זהר בהיר בשחקים, זהר זריק נצוצין ומבהיק בפרק לעייניו, זהר זהיר חנור פסיהרא, זהר זהיר סומקא פמאדים, זהר מבהיק כליל ירוקא פחמה, זהר ירוק פפכב, זהר כליל חנור וסומק, זהר זהיר לכל עיבר, פמאן דמחא בפטיש וזריק שביבין לכל סטרא, הכי מהאי זהר זהרין פמה נשמתין, דאינון זהרין פלהו ברקיע.

נוסחא אחרינא.

תאנא והמשפלים יזהרו בזהר הרקיע, דאיהו זהר טמיר וגניז דא פת"ר, זהר בהיר בשחקים דא חכמ"ה, זהר זריק נצוצין ומבהיק בפרק לעייניו דא בינ"ה, זהר חנורו פסיהרא דא גדול"ה, זהר זהיר סומקא פמאדים דא גבור"ה, זהר מבהיק כליל ירוקא פחמה דא תפאר"ת, זהר ירוק פפכב דא נצ"ח, זהר כליל אוכפם וסומק דא הו"ה, זהר זהיר לכל עיבר פמאן דמחא בפטיש וזריק שביבין לכל סטר דא יסו"ה.

ואליו אינון נשמתין מאלין משפלים דאית בהון שכל לאשתמודעא ברזין דמאריהון, פלהו רשימין ומצנירין במלכותא דרקיעא פכוכביא דנהרין ברקיעא, ותינו יזהרו בזהר הרקיע, מאי הרקיע דנהרין ביה נשמתין דמשפלים פכוכביא ברקיע הכי נהרין בכרס'א.

ובלהו פרחין מן רקיע, ודא צדיק חי עולמים דמניה פרחין נשמתין דצדיקיא ונהרין פסיהרא, ועלייהו כתיב (בראשית א יז) ויתן אתם אלהי"ם ברקיע השמים להאיר על הארץ.

ואיהו רקיע דאיהו לעיל מחיוון תדא הוא דכתיב (יחזקאל א כו) וממעל לרקיע אשר על ראשם, והפוך רקי"ע ותשכח ליה עיק"ר, ויסודא דמרפכתא דעליה קיימין חיוון וכרסיא דמרפכתא עלאה, ועליה אתמר (משלי י כה) וצדיק יסוד עולם, על צדיק דלעילא (ד' & ע"ב) קיימא עלמא דאתפסיא, ועל צדיק דלתתא קיימא עלמא דאתגליא, והיינו מצדיקי תרבים, מההוא צדיקא דעלמא תליון, מאי תרבים אליו דאתמר עליהו הלכה כרבים דאינון מסטרא דאבהו, דלית רבים פחות מתלת הלכה כרבים דא שכינתא.

ומתמן (ישעיה ס כא) ועמך כלם צדיקים לעולם ירשו ארץ, האי דאתמר ביה (שם טו א) והארץ הדם רגלי, דא שכינתא דאיהי פלילא מעשר ספירן, ומתמן אתקריאו ישראל מלכים צדיקים חוזים נביאים מארי תורה גבורים חסידים נבונים חכמים ראשי אלפי ישראל.

ורשותא אתיהיב לאליו נשמתין דאתתרכו מאתריהו בתר קודשא בריה הוא ושכינתיה, לקננא בהאי חבורא, דאתמר ביה (משלי כז י) כעפור נודדת מן קנה פן איש נודד ממקומו, ולית צפור אלא שכינתא, דאיהי מתתרכא מאתרהא תדא הוא דכתיב (דברים כב ז) שלח תשלח את האם ואת הבנים תקח לה, את לרבות שכינתא תתאה, האם שכינתא עלאה, תדא הוא דכתיב (ישעיה נ א) ובפשעיכם שלחה אפכם, דתרויהו אתתרכו מאתריהו, ובגין דא שלח תשלח תרין שלוחין חד מבית ראשון וחד מבית שני, לקיימא ביה (שם מב ח) אני יהו"ה הוא שמי וכבודי לא אחר לא אתן שכינתא עלאה, ותהלתי לפסילים שכינתא תתאה, פן איש נודד ממקומו דא קודשא בריה הוא דאתמר ביה (שמות טו ג) יהו"ה איש מלחמה, דאתתרה אפתריהו.

ועוד פן איש נודד ממקומו, דא משה דכתיב (במדבר יב ג) והאיש משה ענו מאד, דאתתרה רוחיה אפתריהו. ועוד פן איש נודד ממקומו מאן דאיהו איש צדיק דאזל נע ונד מאתריה פשכינתא, דאתמר ביה (בראשית ח ט) ולא מצאה הינה מנוח, דהכי אוקמוהו רבן בזמנא דאתתרב פי מקדשא גזר על פתי הצדיקים דיתרבו, דאזלין כל חד נודד ממקומו, דדיו לעבד למתיו פרפיה, ורזא דמלה נדד הוא לקחם איה אי"ה דמרחם עליה, אופה הכי (שע"י נא יח) אין מנהל לה וגומה, ובגין דא דיו לעבד למתיו פרפיה, ולית לקחם אלא אורייתא, האי גרם למארי תורה דאזלין מתתרכין.

זכאה איהו מארי מתבתא מארי מדרש מארי תורה, דגם צפור מצאה בית (תהלים פד ד), בית הנשמעין ביה פתגמי אורייתא, דבאתר דאית תמן תורה דאיהו עמודא דאמצעיתא, גם צפור מצאה בית תמן, ובגין דא אוקמוה רבן כל בית שאין נשמעין בו דברי תורה לסוף תתרב, ואליו הנשמעין דברי תורה בהון אתקריאו ביצים אפרחים פנים, ביצים מארי מקרא, אפרחים מארי משנה, פנים מארי קבלה.

ועליהו אתמר (דברים כב ו) והאם רובצת על האפרחים או על הביצים, שלח תשלח מניהו, אבל על מארי קבלה אתמר (שם) לא תקח האם על הבנים, דלית סבלתנו לאשתמודע בשכינתא כאליו מארי קבלה, ואליו עבדין לה דירה ולקודשא בריה הוא ופרחין עמה, בכל אתר דאיהו

פְּרַחַת בְּלִהוּ מְנַדְדִין עֲמָהּ בְּשְׁלִיחוֹתָא דִּילָהּ, אֲבָל אֶפְרוּחֵי לֵית גְּדַפִּין דְּלִהוּן שְׁלַמִּין דְּפְרַחִין בְּהוּן,
דְּאִינוּן פְּקוּדֵי דְעֵשֶׂת, כָּל שְׁפָן בְּעִים, וּבְגִין דָּא אֲתַמַּר עֲלֵיהּ לְגַבֵּי אִימָא שְׁלַח תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם.
עַד דְּאָמַר מְלִין אֲלִין הָא סְבָא אֲזַדְמִן לִיה וְאָמַר, וְהָא כְּתִיב וְאֶת הַבָּנִים תִּקַּח לָךְ, אָמַר לִיה סְבָא
כָּל אֲתִין לְרַבּוּנֵי, וּבְגִין דָּא לָא אָמַר וְהַבָּנִים תִּקַּח לָךְ, אֲלָא וְאֶת, לְרַבּוֹת אֶפְרוּחִים, אֲבָל לָא אָמַר
הַבָּנִים תִּקַּח לָךְ, אָמַר לִיה בְּרִיךְ אַנְתָּ בּוֹצִינָא קְדִישָׁא דְהַכִּי הוּא וְדֵאִי, וּבְנִים אִינוּן וְדֵאִי תַּחּוֹת
אִימָא עֲלָא, חֲסִידִים גְּבוּרִים מְאִירֵי תוֹרַת חוּזִים נְבִיאִים צְדִיקִים, חֲסִידִים מְסֻטְרָא דְחֶסֶד וְרַגְא
דְּאֲבָרָהּ, וְאִוְקְמוּהָ עֲלֵיהּ אִין חֲסִיד אֲלָא הַמְתַּחֲסַד עִם קוּנֵו, דְעֵבִיד לִיה קֹן דְּאִיהוּ אֲכַסְנָא
דִּילָהּ, וְדָא שְׁכִינְתָא דְאִיהִי